

Dosarul nr. 2ra-370/2022
2-20029565-01-2ra-05042022

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (L. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

DECIZIE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând recursurile declarate de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și de Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Caranfil împotriva Întreprinderii Mixte Companiei Internaționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Pad RTL”, Ruslan Melnic cu privire la încasarea prejudiciului material și a penalității,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2020, Victor Caranfil a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., intervenienți accesorii S.R.L. „Pad RTL”, Ruslan Melnic solicitând încasarea de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a prejudiciului material în sumă de 290 707,06 lei, a penalității în sumă de 22 675,15 de lei, a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 9 401,47 de lei și asistență juridică în sumă de 8 000 de lei.

În motivarea acțiunii Victor Caranfil a menționat că la 14 mai 2019, în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, condus de Ruslan Melnic și autovehiculul de model „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, condus de Victor Caranfil.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI 04637885 din 17 mai 2019, Ruslan Melnic a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional. La examinarea dosarului

contravențional, Ruslan Melnic a prezentat agentului constatator polița de asigurare seria RCAI – 004676516 din 15 februarie 2019 cu perioada de valabilitate de la 15 februarie 2019 până la 14 februarie 2020, care a fost emisă în baza contractului încheiat de Roman Bucătaru cu compania de asigurări „Asterra Group” S.A.

Reclamantul a indicat că, la 14 mai 2019, a depus la compania de asigurări „Asterra Group” S.A. cerere de acordare a despăgubirilor de asigurare și care a deschis dosar de daune D/D AORCA 5879/R/05/2019.

La 21 mai 2019, autovehiculul avariat a fost examinat de către expertul independent de la „Expert Auto Plus” S.R.L., cu participarea reprezentantului companiei de asigurări „Asterra Group” S.A..

Reclamantul a relatat că reprezentantul companiei de asigurări a examinat autovehiculul avariat, a consemnat defectele în procesul-verbal de constatare a pagubelor, a fotografiat autovehiculul avariat și a evaluat prejudiciul, însă prin scrisoarea nr. 118-4/19 din 28 iunie 2019 compania de asigurări „Asterra Group” S.A. a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare în temeiul art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, deoarece autovehiculul de model „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX era exploatat în regim de taxi de către persoana juridică S.R.L. „PAD RTL”.

La 11 iulie 2019, considerând că automobilul „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, nu este asigurat pentru exploatare în regim taxi, reclamantul prin reprezentantul său a depus la Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule cerere cu privire la plata despăgubirilor de asigurare.

Prin cererea din 18 mai 2019 Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule, a fost informat despre data și locul examinării autovehiculului avariat de către expertul independent de la S.R.L. „Expert Auto Plus”. Reprezentantul de despăgubiri de asemenea a examinat și a fotografiat autovehiculul avariat și a consemnat pagubele într-un proces-verbal de constatare a pagubelor.

Reclamantul a menționat că, prin scrisoarea nr. 02-2054/19 din 09 septembrie 2019 Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare, întrucât conform informației obținute din sistemul informațional RCA DATA, S.R.L. „Pad RTL” avea încheiat contract de asigurare cu compania de asigurări Î.M. C.I.A. „Transelit” – contract RCAI 004734674 din 14 martie 2019, valabil la data producerii accidentului rutier.

În perioada examinării cererii de acordare a despăgubirilor de asigurare de către Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule, autovehiculul avariat a fost reparat.

Reclamantul a notat că, la 01 noiembrie 2019 a depus la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. cerere de acordare a despăgubirilor de asigurare, însă prin scrisoarea nr. 1694CH/19 din 14 noiembrie 2019, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare în temeiul art. 20 alin. (6), (7) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, pe motivul imposibilității întocmirii dosarului de daună și/sau constatarea de către asigurator a întinderii pagubelor.

Conform raportului de evaluare a pagubei nr. 1077/05A din 21 mai 2019

întocmit de Centrul de expertize independente „Expert Auto Plus” S.R.L. - valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, constituia suma de 290 707,06 de lei.

Conform anexei la raportul de evaluare nr. 1077/05A din 21 mai 2019, a fost determinată valoarea medie pe piață și a fost stabilit că, prețul mediu aproximativ propus pe piață a automobilelor analogice constituia 426 915,41 de lei.

Conform tehnologiei de recondiționare a autovehiculelor avariate, automobilul „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, era rațional de reparat, deoarece valoarea cheltuielilor constituia 68% din valoarea medie pe piață a unui automobil analogic. Despăgubirea pentru avarierea autovehiculului „Xxxx”, cu număr de înmatriculare XXXX, nu poate depăși valoarea pagubei real suportate constituind 290 707,06 de lei.

Reclamantul a menționat că, Î.M. C.I.A. „Transelit” SA nu poate invoca neîndeplinirea de către reclamant a acestei obligații, întrucât reclamantul nu dispunea de informația că „Pad RTL” S.R.L. avea încheiat contract de asigurare cu compania Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. Astfel, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. avea posibilitatea să întocmească dosarul de daune, cât și să constate întinderea pagubelor în baza pozelor și procesului-verbal de constatare a pagubelor care au fost întocmite de către „Asterra Group” S.A., Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule și „Expert Auto Plus”, însă intenționat a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare.

Totodată a mai invocat reclamantul că prin scrisoare nr. 1694CH/19 din 14 noiembrie 2019 a fost informat de către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. privind refuzul de a achita despăgubiri de asigurare, ceea ce denotă că asiguratorul a soluționat negativ dosarul de daune și urma să achite penalități pentru încălcarea termenului de plată a despăgubirii de asigurare, începând cu data de 15 noiembrie 2019.

Reclamantul a relatat că pentru perioada de la 15 noiembrie 2019 până la 31 ianuarie 2020 inclusiv, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. urmează să achite penalitate în mărime de 22 675,15 lei.

Prin încheierea protocolară din 20 iunie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni a fost respins demersul privind strămutarea cauzei către Judecătoria Chișinău, sediul Centru (f.d.101, vol. I).

Prin hotărârea din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în beneficiul lui Victor Caranfil prejudiciul material în sumă de 290 707,06 de lei, penalitatea în sumă de 22 675,15 de lei, taxa de stat în sumă de 9 401,47 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei (f.d. 165, 200-204, vol. I).

La 19 februarie 2021, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a depus cerere de apel nemotivată, iar la 04 mai 2021 în termenul acordat de instanța de apel pentru înlăturarea neajunsurilor, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d.180, 219-228, vol. I).

Prin încheierea din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a articolului 17 alin. (2) din Legea nr. 407 din 21

decembrie 2006 cu privire la asigurări [până la modificările operate prin Legea nr. 133 din 15 noiembrie 2018].

Prin decizia din 21 noiembrie 2021 a Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 209g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 17 alin. (2) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări (obligativitatea achitării despăgubirii de asigurare în cadrul asigurării de răspundere civilă) sesizarea a fost declarată inadmisibilă.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., casată în parte hotărârea din 20 ianuarie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni și anume în partea ce ține de încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată și în această parte a fost pronunțată o hotărâre nouă prin care a fost respinsă pretenția lui Victor Caranfil cu privire la încasarea penalității.

S-a încasat de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în beneficiul lui Victor Caranfil taxa de stat în sumă de 8 721 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei.

În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută (f.d. 47, 48-54, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a respins argumentul apelantului Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. care invocând prevederile art. 20 alin. (6), (7) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, invocă că este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare deoarece automobilul a fost prezentat spre examinare deja reparat și respectiv a fost în imposibilitate de a constata întinderea pagubelor. Or, întinderea pagubelor putea fi constatată de către apelant prin metoda verificării dosarului de daune întocmit de S.A. „Asterra Grup” ori Asociația Profesională „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicole” la solicitarea persoanei păgubite, Victor Caranfil, care a prezenta automobilul avariat companiilor de asigurare S.A. „Asterra Grup” și Asociației Profesionale „Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicole”.

Instanța de apel a notat că lui Victor Caranfil nu i se poate imputa culpa neadresării primordiale către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., fiind în prezența faptului prezentării datelor privind cazul asigurat, ce nu corespundeau realității de către intervenientul accesoriu, Ruslan Melnic, vinovat de comiterea accidentului rutier, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04637885 din 17.05.2019 și polița de asigurare obligatorie de răspundere auto internă seria RCAI nr.004676516 din 15 februarie 2019.

Instanța de apel a concluzionat că odată ce legislația în vigoare a stabilit în sarcina asigurătorului obligația certă de a despăgubi prejudiciul real în conformitate cu prevederile contractului de asigurare, compania de asigurări Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. urmează să achite lui Victor Caranfil despăgubirea de asigurare, prin urmare instanța de fond ținând cont de cerințele intimatului, corect a ajuns la concluzia de a încasa prejudiciul material în mărime de 290 707,06 lei. În circumstanțele în care Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. nu a despăgubit terțul păgubit, Victor Caranfil, în conformitate cu legislația în vigoare prejudiciul suportat fiind demonstrat prin actele prezentate instanței de judecată, instanța de apel a considerat că Victor Caranfil este îndreptățit de a cere despăgubirea de asigurare de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în cuantumul solicitat.

Pe de altă parte, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată și pasibilă

casării hotărârea instanței de fond în partea admiterii cerinței privind încasarea penalității, stabilind că asigurătorul în contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, poate fi obligat la plata penalității în cazul neachitării în termen a despăgubirilor de asigurare, drept temei fiind prevederile art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, aplicabil tuturor claselor de asigurare în virtutea caracterului general al normei juridice respective. La caz, momentul datorării prestației de către asigurator nu a survenit or, apelantul nu recunoaște obligația de achitare a despăgubirii de asigurare din vina asiguratului, evident și cuantumul acestei despăgubiri în sumă de 290 707,06 de lei, fiind litigios.

Astfel, obligația de bază a asigurătorului este de a plăti despăgubirea de asigurare la producerea cazului asigurat. Această obligație nu este scadentă imediat, deoarece asigurătorul are nevoie de un interval de timp pentru a constata producerea cazului asigurat. Numai după survenirea momentului prestației de către asigurător, intervine scadența și plata imediată a despăgubirii. În situația întârzierii nejustificate a plății, asigurătorul datorează beneficiarului penalități pentru întârzierea achitării despăgubirii. La caz, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. nu a acceptat pretenția intimatului Victor Caranfil, invocând că în circumstanțele reținute asigurătorul nu este obligat la plata despăgubirii considerând că pretenția lui Victor Caranfil cu privire la încasarea penalității de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. este neîntemeiată.

Instanța de apel a concluzionat în privința temeinicei pretenției privind compensarea cheltuielilor de judecată dispunând încasarea de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în beneficiul lui Victor Caranfil a cheltuielilor de judecată în sumă de 8 721 de lei cu titlu de taxă de stat și în sumă de 4 000 de lei cu titlu de cheltuielile de asistență juridică, proporțional părții admise din pretenții.

La 09 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii (f.d.80-87, vol. II).

În motivarea recursului Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a invocat că, în prezentul caz nici un proces verbal cu privire la constatarea deteriorărilor nu poate fi luat în calcul. Mai mult, raportul de evaluare nr. 1077/05A întocmit de „Expert Auto Plus” S.R.L. nu poate fi reținut drept probă pertinentă și veridică, deoarece evaluatorul Cebanu Adrian nu este inclus în Registrul de stat al experților judiciari atestați.

Recurentul a menționat că raportul de evaluare a pagubei nr. 1077/05A întocmit de „Expert Auto Plus” S.R.L. constituie o probă inadmisibilă, reieșind nu doar din faptul că evaluatorul Cebanu Adrian nu este expert, la pretinsul raport este utilizată literatură neautorizată pe teritoriul Republicii Moldova, în fapt constituind un raport teoretic, care nu întrunește condițiile stabilite de actele normative în vigoare. Procesul-verbal întocmit de Î.M. C.I.A. „Asterra Grup” S.A. și S.R.L. „Claims Autotest” sunt întocmite de persoane care nu dețin calitate de evaluator atestat sau expert judiciar or, S.R.L. „Claims Autotest” reprezintă o entitate comercială cu scop de a obține profit și totodată reprezintă interesele Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Recurentul relatează că Victor Caranfil, nu a prezentat nici o probă privind

costul reparației real suportate or, devizul de calcul emis de o stație de deservire tehnică, nu se regăsește la materialele dosarului, dovada reparației fiind doar factura fiscală, cecul și bonul de plată pentru piese.

Recurentul consideră că intimatul nu a probat întinderea prejudiciului în baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate unde s-a efectuat reparația autovehiculului avariat precum și nici o probă relevantă emisă de un expert judiciar, iar în prezenta cauză cel mai important factor este că lipsește dovada că Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a avut posibilitatea de a stabili întinderea prejudiciului.

La 28 martie 2022, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a depus cerere de recurs suplimentară (f.d.93-97, vol. II), menționând că refuzul de achitare a despăgubirii de asigurare nu s-a întemeiat pe neadresarea primordială către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a lui Caranfil Victor, dar pe motivul prezentării spre examinare a automobilului de model „Xxxx”, deja reparat. Astfel, deteriorările survenite în urma accidentului rutier lipseau, fiind prezentate doar poze de la momentul accidentului rutier, ceea ce face imposibilă constatarea întinderii reale a pagubelor.

Sușține recurentul că interpretarea instanței de judecată precum că, prezentarea autovehiculului avariat de către intimat unei alte companii de asigurări decât cea care a emis polița de asigurare RCA este admisibilă, formează o practică vicioasă care ar permite pe viitor adresarea persoanelor păgubite către oricare companie de asigurare doresc, ori care emite un raport de evaluare mai favorabil, cu ulterioara adresare către compania care urmează să achite despăgubirea de asigurare. O asemenea abordare nu poate fi acceptată, iar un raport de evaluare efectuat de o altă companie nu poate fi opozabil unei alte companii în sensul încasării despăgubirii de asigurare or, legea expres prevede că la întocmirea raportului de evaluare urmează să participe asigurătorul pentru apărarea intereselor sale.

La 27 iulie 2022, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a depus recurs suplimentar, invocând în completare că intimatul, Victor Caranfil nu a prezentat nici un act care ar demonstra care a fost costul real pentru condiționarea vehiculului, mai mult ca atât faptul că acesta solicită achitarea în numerar, pune la dubii buna - credință a acestuia.

Recurentul susține că fiind recepționată imposibilitatea condiționării de către „Asterra Group” S.A. precum și pretinsul argument emis de BNAA, constată că de sinestătător, prin propria voință, a reparat vehiculul fără a demonstra la care stație de deservire tehnică, în procesul de reparație au fost utilizate piese originale, sau foste în folosință, așa cum obligă Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto.

La 07 aprilie 2022, Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, a invocat că, termenul de plată a despăgubirilor de asigurare prevăzut de Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule este de 10 zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune, dar cel mult de 3 luni din

data depunerii cererii de despăgubire. La caz, instanța apel a încălcat normele legale menționate supra, extinzând termenul de plată a despăgubirii de asigurare pe întreaga perioadă de examinare a litigiului de către instanțele judecătorești. Revenind la procesul de finalizare a dosarului de daună, acest proces se finalizează prin adoptarea unei decizii, fie de achitare a despăgubirii de asigurare, fie de refuz de a plăti despăgubire de asigurare.

Recurentul a notat că la 01 noiembrie 2019 a depus la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. cerere de acordare a despăgubirilor de asigurare, însă prin scrisoarea din 14 noiembrie 2019, s-a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare. Astfel, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. deja la 14 noiembrie 2019 a finalizat procesul de regularizare a dosarului de daună prin emiterea în scris a deciziei motivate privind refuzul de a plăti despăgubirea de asigurare.

Recurentul susține că refuzul a fost pur formal, în care asigurătorul nu s-a expus privind acordul sau dezacordul cu suma despăgubirilor solicitate. În acest context, apreciază recurentul ca fiind eronate concluziile instanței de apel că mărimea despăgubirii de asigurare trezește îndoieli, obligația fiind incertă și neexigibilă.

Recurentul consideră opinia instanței de apel cu privire la nesurvenirea momentului de plată, vădit eronată, întrucât orice cerere de despăgubire în cadrul asigurării obligatorie de răspundere civilă este soluționată prin achitarea despăgubirii de asigurare. Iar momentul datorării prestației de către asigurător este fie scadența în termenul stabilit prin lege, fie cel în care a fost adoptată decizia de refuz în achitarea despăgubirii, adică soluționarea efectivă a cererii de despăgubire.

La 05 și 08 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererilor de recurs depuse de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. și de Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d.98, 105, vol. II).

Prin referința depusă la 12 iulie 2022, Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu a solicitat respingerea recursului declarat de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. menționând că recurentul s-a limitat la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei și simpla indicare a textelor de lege.

Prin referința depusă la 26 iulie 2022, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a solicitat respingerea recursului declarat de Victor Caranfil ca fiind neîntemeiat, deoarece pretenția privind încasarea penalității și cheltuielilor de judecată este una abuzivă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost expediată părților la 11 februarie 2022 prin scrisoare recomandată, cât și prin intermediul poștei electronice (f.d. 62, 63, vol. I).

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul declarat la 09 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal de către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., cât și recursul declarat la 07 aprilie 2022 de către Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, împotriva deciziei instanței de apel din 14 decembrie 2021 sunt depuse în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție au fost considerate admisibile recursurile depuse de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. și de Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți și transmise Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție pentru a fi examinate în fond (f.d. 117, vol. II).

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Astfel, Colegiul lărgit a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererile de recurs și referințe au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate.

Verificând argumentele invocate în cererile de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În temeiul art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei rezultă că la 14 mai 2019, în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier în cadrul căruia autovehiculul de marca „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, condus de Ruslan Melnic a intrat în coliziune cu un alt vehicul de marca „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, condus de Victor Caranfil, care după ciocnire s-a inversat, tamponând un al automobil de model „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04637885, întocmit la 17 mai 2019 și decizia agentului constatator din aceeași dată s-a constatat vinovăția lui Ruslan Melnic în comiterea accidentului rutier din 14 mai 2019, fiind sancționat în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Conform poliței de asigurare obligatorie RCAI nr. 004676516 din 15 februarie 2019, la momentul producerii accidentului rutier din 14 mai 2019, autovehiculul de model „Xxxx”, numărul de înmatriculare XXXX, condus de Ruslan Melnic, a fost asigurat la compania de asigurări S.A. „Asterra Grup” pentru răspundere civilă obligatorie pentru pagubele produse de autovehicule (f.d.16, vol. I), contractul fiind încheiat de Roman Bucataru cu S.A. „Asterra Grup”.

Totodată, din procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04637885, întocmit la 17 mai 2019 și din foaia de parcurs pentru autoturisme seria DAA Nr. 18132195 eliberată pentru zilele 13 – 14 mai 2019, se întrevede că automobilul de model „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, condus de Ruslan Melnic, s-ar fi aflat în locațiunea S.R.L. „PAD RTL”, care la acel moment presta servicii de transport rutier contra plată (f.d.17, vol. I).

Totodată, după cum rezultă din actele anexate, având în vedere că la momentul producerii accidentului Ruslan Melnic deținea poliță de asigurare RCA la S.A. „Asterra Grup”, la 26 iunie 2019, Victor Caranfil a depus la S.A. „Asterra Grup” cerere de acordare a despăgubirilor de asigurare în cuantum de 290 707,06 lei cu titlu de prejudiciu, suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli aferente expertizei tehnice efectuate (f.d.18-19, vol. I).

Urmare a cererii depuse de Victor Caranfil, S.A. „Asterra Grup” a deschis dosar de daune nr. 5879/R/05/2019 (f.d.20) în scopul verificării autenticității evenimentului produs, însă prin răspunsul din 28 iunie 2019, S.A. „Asterra Grup” a respins cererea respectivă în temeiul art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, pe motiv că la momentul producerii accidentului rutier, utilizatorul autovehiculului de model „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, era S.R.L. „PAD RTL”, iar polița de asigurare RCAI 004676516 din 15 februarie 2019 nu acordă protecție de asigurare acestei persoane juridice (f.d. 25-26, vol. I).

La 11 iulie 2019, Victor Caranfil s-a adresat cu cerere către Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule prin care a solicitat plata despăgubirii de asigurare în mărime de 290 707,06 lei și 1500 lei cu titlu de cheltuieli aferente expertizei tehnice efectuate (f.d.30-31, vol. I), însă prin răspunsul nr. 02-2054 din 09 septembrie 2019 (f.d.32, vol. I), Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare pe motiv că S.R.L. „PAD RTL” la momentul producerii accidentului avea încheiat contractul de asigurare nr. RCAI 004734674 din 14 martie 2019, cu compania de asigurări Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. (f.d.32), fapt confirmat și de polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA) seria nr. RCAI-004734674 (f.d.80, vol. I).

Mai mult, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a notat că în conformitate cu informația obținută din sistemul informațional RAC-Data, firma S.R.L. „PAD RTL” are încheiat cu Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă RACI-004734674 din 14 martie 2019 pentru autovehiculul „Xxxx”, număr de înmatriculare xxxx, cu perioada de asigurare 14 martie 2019 – 13 martie 2020, valabil la data accidentului (f.d. 80, vol. I).

În continuare, Victor Caranfil s-a adresat la 01 noiembrie 2019 cu cerere către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. prin care a solicitat achitarea despăgubirilor de

asigurare, însă prin scrisoarea din 14 noiembrie 2019, în temeiul art. 20 alin. (6), (7) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, i-a fost refuzat în satisfacerea cererii din lipsa de temei juridic pentru achitarea despăgubirii de asigurare pe dosarul de daune nr. 711/10-2019CH/RCA deschis la 17 octombrie 2019, întrucât s-a constatat că automobilul de model „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, a fost prezentat pentru examinare Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. deja reparat. Deteriorări survenite în urma accidentului rutier lipseau, fiind prezentate doar poze de la momentul accidentului rutier, ceea ce a făcut imposibilă constatarea întinderii reale a pagubelor (f.d. 34, vol. I).

Înaintând prezenta acțiune, Victor Caranfil a solicitat încasarea de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a prejudiciului material în sumă de 290 707,06 lei, a penalității în sumă de 22 675,15 de lei, a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 9 401,47 de lei și asistență juridică în sumă de 8 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni prin hotărârea din 20 ianuarie 2021 a conchis în privința temeinicei parțiale a acțiunii, încasând de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în beneficiul lui Victor Caranfil prejudiciul material în sumă de 290 707,06 de lei, penalitatea în sumă de 22 675,15 de lei, taxa de stat în sumă de 9 401,47 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 14 decembrie 2021, a casat hotărârea din 20 ianuarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni partea admiterii pretenției privind încasarea penalității și a adoptat o hotărâre nouă prin care a fost respinsă pretenția lui Victor Caranfil cu privire la încasarea penalității. S-a încasat de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în beneficiul lui Victor Caranfil taxa de stat în sumă de 8 721 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei. În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută (f.d. 47, 48-54, vol. II).

Efectuând controlul judiciar al deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs și referințe, instanța de recurs consideră că soluția instanței ierarhic inferioare este întemeiată și legală.

Instanța de recurs învederează că va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept relevante litigiului, pe care le va aplica în redacția în vigoare până la 01 martie 2019. Conform art. 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Referitor la pretenția privind încasarea de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. a prejudiciului material în sumă de 290 707,06 lei, Colegiul lărgit menționează următoarele.

Conform art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22.12.2006, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat:

a) să deschidă dosar de daune;

a¹) să examineze formularul „Constatare amiabilă de accident”, completat în

modul prevăzut la art.18¹ și depus de persoana păgubită, anexat la cererea de despăgubire, precum și să elibereze neîntârziat dovada cu privire la recepționarea și înregistrarea cererii de despăgubire;

b) să solicite organelor și instituțiilor competente (poliția, unitățile de pompieri, procuratura sau instituțiile medicale) informații despre accident și consecințele lui, stipulate la art.21 alin.(3) lit. a), dacă asiguratul sau persoana păgubită nu a prezentat asiguratorului astfel de informații certificate în modul corespunzător (cu excepția accidentelor documentate cu respectarea procedurii de constatare amiabilă);

c) să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor;

d) să închidă dosarul de daune privind pagubele materiale în cel mult 15 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document necesar finalizării dosarului;

e) să închidă dosarul de daune privind vătămările corporale sau decesul în cel mult 10 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document de confirmare a pagubelor;

f) să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege.

Conform art. 20 alin. (6) și (7) din Legea nominalizată supra, persoana păgubită sau reprezentantul ei legal este obligat să asigure, în termenul specificat la art. 19 alin.(1) lit.c), accesul asiguratorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asiguratorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor.

Dacă persoana păgubită sau reprezentantul ei legal nu a respectat obligația prevăzută la alin. (6) și a făcut astfel imposibilă întocmirea dosarului de daune și/sau constatarea de către asigurator a întinderii pagubelor, acesta din urmă este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

La caz, instanța de apel just a apreciat critic argumentul invocat de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. privind aplicabilitatea prevederilor art. 20 alin. (6) și (7) din Legea nominalizată precum că este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare deoarece automobilul a fost prezentat spre examinare deja reparat și respectiv a fost în imposibilitate de a constata întinderea pagubelor.

Aici, Colegiul lărgit asemenea instanței de apel consideră că întinderea pagubelor putea fi constatată de către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. prin metoda verificării dosarului de daune întocmit de S.A. „Asterra Grup” ori Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” la solicitarea persoanei păgubite, la caz Victor Caranfil care a prezentat automobilul avariat companiilor de asigurare S.A. „Asterra Grup” și Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”.

În asemenea circumstanțe, lui Victor Caranfil nu i se poate imputa culpa neadresării primordial către Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., fiind în prezența faptului prezentării datelor ce nu corespundeau realității privind cazul asigurat de către intervenientul accesoriu – vinovatul de comiterea accidentului rutier – Ruslan Melnic, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04637885 din 17.05.2019 și polița de asigurare obligatorie de răspundere auto internă seria RCAI nr.004676516 din 15.02.2019 (f.d.15, 16, vol. I).

Așadar, criticile recurentului Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. la acest aspect, urmează a fi respinse ca declarative.

În corespundere cu prevederile art. 21 alin. (1), (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22.12.2006, la depunerea de către persoana păgubită sau de către reprezentantul acesteia a cererii de despăgubire, asigurătorul sau, după caz, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule deschide dosar de daune și constată pagubele în conformitate cu art.19 alin. (1) lit. c).

În cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat proces-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c), persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru constatarea pagubelor, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate.

Din materialele cauzei rezultă că, Victor Caranfil făcând uz de prevederile art.21 alin. (1), (2) din Legea prenotată, s-a adresat către SRL „Expert Auto Plus”, inginer-expert Adrian Ciobanu care a întocmit Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1077/05A din 21 mai 2019 și Raportul de evaluare a pagubei nr. 1077/05A din 21 mai 2019 a automobilului de model „Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, conform căruia valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului constituie 290 707,06 lei (f.d.35-40, vol. I).

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei este anexat Raportul de expertiză judiciară nr. 2169-2172 din 23 septembrie 2020, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare unde s-a constatat că costul estimativ al reparației de restabilire a automobilului de model „Xxxx Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, deteriorat în urma accidentului rutier din 14 mai 2019, conform defectelor indicate în copia procesului-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule nr. D/D AORCA 5879/R/05/2019 din 21 mai 2019, întocmite de Compania de Asigurări „Asterra Group” SA cu aplicarea coeficientului de diminuare (uzură) constituie 309 025 lei. Defectele redate în imaginile pe disc CD, reflectă defectele indicate în copia procesului-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule nr.D/D AORCA 5879/R/05/2019 din 21 mai 2019 și copia procesului-verbal de constatare a daunelor din 21 mai 2019 (f.d. 28-29) și respectiv costul estimativ al reparației automobilului de model „Xxxx Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, deteriorat în urma accidentului rutier din 14.05.2019 cu aplicarea coeficientului de diminuare (uzură) constituie 309 025 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind corectă și argumentarea instanței de apel, prin care a indicat că, obligația de achitare a despăgubirii cauzate lui Victor Caranfil urmare a accidentului rutier produs la 14 mai 2019 aparține Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. ținând cont de faptul că ultimul prin instrumentarea dosarului de daune (inclusiv vizualizarea pozelor), cu utilizarea procesului-verbal de constatare a daunelor din 21 mai 2019 la care au asistat și alți participanți profesioniști în domeniul asigurării, inclusiv ținând cont și de Raportul de evaluare a pagubei nr. 1077/05A din 21 mai 2019, urma să stabilească întinderea prejudiciului material cauzat automobilului deteriorat în accidentul rutier din 14 mai 2019 în baza actelor nominalizate, faptul dat fiind menționat și de Comisia Națională a Pieței Financiare în scrisoarea nr. 04-3524 din 24 decembrie 2019 (f.d.92-93, vol. I).

La fel, Colegiul lărgit apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, menținută de instanța de apel precum că în temeiul art. 17 alin. (2) din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21.12.2006 (în redacția în vigoare la data producerii accidentului), asigurătorul nu este în drept să nu plătească despăgubirea de asigurare în cadrul asigurării de răspundere civilă. În asigurarea de răspundere civilă, asigurătorul are dreptul, în cazurile prevăzute la alin. (1), la acțiune de regres față de persoana asigurată.

În circumstanțele expuse, instanțele ierarhic inferioare just au considerat că Victor Caranfil este îndreptățit de a cere despăgubirea de asigurare de la Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. în cuantumul solicitat de 290 707,06 lei.

Mai mult, deși potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 2169-2172 din 23 septembrie 2020, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, s-a concluzionat că costul estimativ la reparației de restabilire a automobilului de model „Xxxx Xxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXX, cu aplicarea coeficientului de diminuare (uzură) constituie 309 025 lei, reclamantul Victor Caranfil nu a înaintat cerere de modificare a pretențiilor, din care motiv corect a fost încasată suma de 290 707,06 lei solicitată de reclamant în acțiune.

Potrivit art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În corespundere cu art. 122 alin. (1) coroborat cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Analizând circumstanțele expuse în raport cu normele de drept citate, instanța de recurs nu poate reține argumentul recurentului Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. precum că prezentarea autovehiculului avariat de către intimat unei alte companii de asigurări decât cea care a emis polița de asigurare formează o practică vicioasă care ar permite pe viitor adresarea persoanelor păgubite către oricare companie de asigurare doresc, ori care emite un raport de evaluarea mai favorabil, cu ulterioara adresare către compania care urmează să achite despăgubirea de asigurare.

În prezentul caz a fost stabilit cert că instrumentarea dosarului de daune (inclusiv vizualizarea pozelor), s-a făcut cu utilizarea procesului-verbal de constatare a daunelor din 21 mai 2019 la care au asistat și alți participanți profesioniști în domeniul asigurării CA „Asterra Grup SA și Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule.

Corespunzător, la dosar nu există probe admisibile și pertinente care ar demonstra contrariul argumentelor recurentului Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A., astfel urmând a fi menținută decizia instanței de apel în această parte.

Colegiul lărgit consideră că urmează a fi respinse argumentele recurentului ÎM CIA „Transelit” SA, precum că contrar prevederilor legale, instanța de apel nu a soluționat problema antrenării în proces a tuturor persoanelor or, recurentul nu a demonstrat că Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule și SA „Asterra Grup”, care în opinia sa nu au fost antrenați în proces, le-au fost lezate careva drepturi în prezentul litigiu.

De asemenea, instanța de recurs susține și poziția instanței de apel referitor la respingerea pretenției privind încasarea penalității în sumă de 22 675,15 de lei din

următoarele considerente.

Colegiul lărgit va raporta circumstanțelor prezentate mai sus dispozițiilor art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21.12.2006, conform căroră în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Așadar, pornind de la reperele legale precitate, Colegiul lărgit notează că instanța de apel corect a constatat că momentul datorării prestației de către asigurător nu a survenit or, Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. nu recunoaște obligația de achitare a despăgubirii de asigurare din vina asiguratului, evident și mărimea acestei despăgubiri de 290 707,06 lei fiind una litigioasă.

Drept consecință, luând în considerare că Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. nu a acceptat pretenția lui Victor Caranfil, invocând că în circumstanțele reținute asigurătorul nu e obligat la plata despăgubirii mărimea căreia solicitată de intimat trezește îndoieli, obligația fiind incertă și neexigibilă, respectiv urmează a fi respinsă critica recurentului și menținută soluția instanței de apel.

Totodată, instanța de recurs nu poate reține argumentul recurentului Victor Caranfil precum că instanța apel a încălcat normele legale, extinzând termenul de plată a despăgubirii de asigurare pe întreaga perioadă de examinare a litigiului de către instanțele judecătorești.

De altfel, având în vedere admiterea pretenției privind încasarea sumei de 290 707,06 lei cu titlu de prejudiciu material și menținerea hotărârii primei instanțe în această parte, prin urmare, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel întemeiat prin prisma art. 94, art. 96 din Codul de procedură civilă, a încasat Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. cheltuielile de judecată suportate de reclamant în ceea ce vizează plata taxei de stat proporțional pretențiilor admise din acțiune în cuantum de 8 721 lei, precum și plata pentru serviciile avocatului în sumă de 4000 lei, care este una echitabilă și corespunzătoare cazului, complexității acestuia, perioadei de examinare și aportului adus de avocat la examinarea cauzei.

Urmare a celor indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate afirmațiile recurenților precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursurile declarate de Î.M. C.I.A. „Transelit” S.A. și de Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu, și a menține decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni și de Victor Caranfil, reprezentat de avocatul Viorel Cucu.

Se menține decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Caranfil împotriva Întreprinderii Mixte Companiei Internaționale de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „PAD RTL”, Ruslan Melnic cu privire la încasarea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Victor Burduh